

"Партизаните и фашистите се судрија во Леринско поле. Имавме успех во тие борби, а од Сетина заминавме на Вичо. Требаше да одиме на Грамос, зашто партизаните останаа без оружје и им беше потребна наша помош. Но, не успеавме да се качиме на Грамос, зашто во Сињачко се судривме со монархофашистите", раскажува Наце Мишоков.

"Македонските партизани влегоа во војната, бидејќи се надеваа дека македонскиот народ ќе ги добие своите права. Тие секогаш беа на првата фронтиска линија, а грчката политика беше што повеќе македонски народ да се протера од Грција".

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Дедо Наце Мишоков, учесник во Граѓанската војна во Грција е роден во далечната 1927 година во селото Сетина, Леринско. И тој, како и многуте борци бил мобилизиран во револуционерното движење. Се борел за демократска Грција. Во разговорот тој се потсетува на борбите кои ги воделе со грчките монархофашисти во Леринско поле, но и во близина на албанската граница.

"Партизаните и фашистите се судрија во Леринско поле. Имавме успех во тие борби, а од Сетина заминавме на Вичо. Требаше да одиме на Грамос, зашто партизаните останаа без оружје и им беше потребна наша помош. Но, не успеавме да се качиме на Грамос, зашто во Сињачко се судривме со монархофашистите. Водевме борби и во Емборе, Каљарско, го нападнавме и градот Каљари. Коњаницата избега кон Кожув, а ние ги окупиравме врвовите. Грчките непријатели продолжија да нè провоцираат, па се судривме и во Горници. Водевме борба гради в гради. Првата вечер извојувавме успех, а втората нив-

УЧЕСТВУВАЛ И ВО БИТКАТА ЗА ВОДЕН, НАЦЕ МИШОКОВ

НАШАТА БРИГАД РЕОНОТ ОД СМР

"Грчките непријатели продолжија да нè провоцираат, па се судривме и во Горници. Водевме борба гради в гради. Првата вечер извојувавме успех, втората се зголеми нивниот број.

СКАТА ВОЈНА ВО ГРЦИЈА: НАЦЕ МИШОКОВ

ОД ПАРТИЗАНСКИТЕ ДЕНОВИ ПРИ КРАЈОТ НА 1948 ГОДИНА

ниот број се зголеми. Водачот на нашата бригада, Суло, се качи на тврдината да фрла бомби, но падна на нивната територија и всушност така и загина", раскажува Мишоков.

По случувањата во Горници, партизаните се престоироиле и заминале во Желево.

"Ги начекавме - додава нашиот соговорник - на спиење и ги соборивме. Ги протеравме непријателите. Тие се качија на Герман и оттаму нè напаѓаа. Го окупиравме местото и чекавме да ни се приближат на десеттина метри. Тука повторно се судривме и извојувавме успех".

Бригадата во која бил нашиот соговорник, кој всушност имал задача да поставува мини, го контролирала реонот од Смордеж до Грамос.

Дедо Наце учествувал и во битката за Воден. А бил и во битките кај Форцата - Костенец, Костурско.

"Од Грција нè донесоа во Југославија, односно во Македонија. Нè сместија на Матка каде нè подготвуваа за повторно враќање во Егејска Македонија за да се

"Со бригадата заминавме за Сињачко. Ја нападнавме караулата на грчките фашисти и ја разурнавме. Таму бев ранет, а останавме речиси еден месец. Повторно нè нападнаа фашистите, а на помош ни дојде друга бригада, по што ги протеравме грчките непријатели. Со бригадата заминавме во Костурско во селото Форцата. И таму имавме успех против непријателите. Нашата наредна дестинација беше меѓу Ајтос и Стребрено, каде се сретнавме со оние кои им носеа храна на фашистите во Невеска. Ги заробивме соработниците на монархофашистите и ги пренесовме во нашиот штаб во месноста Прекупано, каде всушност беше сместен и нашиот штаб. Оттаму пристигнавме во Ставица. Добро се вооруживме и заминавме во селото Бабчор. Преку Вичо пристигнавме во село Котори, а ноќта од Котори, преку Баница дојдовме до местото Орлето, кое се наоѓа близу Сетина. Потоа пристигнавме во село Панагица, а оттаму во Керасија каде се собравме повеќе бригади", раскажува борецот.

"Се подготвувавме да го нападнеме Воден. Во градот бевме две вечери и воведвме улични борби. На непријателот му пристигна помош од Солун и нас нè протераа од градот. Сомојата бригада заминавме

ОПУСТОШЕНИ СЕЛА ЗА ВРЕМЕ НА ГРАЃАНСКАТА ВОЈНА

на Вермон Планината, од каде преку Кајмакчалан пристигнавме во Попадија и Сетина, а преку Леринско поле дојдовме на Вичо", потенцира Мишоков.

бориме против фашистите. Тоа се случуваше при крајот на војната во 1949 година. На крај ги расформираа бригадите и нè распоредија во близина на скопско Ергеле. Таму се оженив и формирав свое семејство. Сега имам боречка пензија и како сите македонски граѓани ги уживам сите права", вели Мишоков и дополнува: "Македонските партизани влегоа во војната, бидејќи се надеваа дека македонскиот народ ќе ги добие своите права. Тие секогаш беа на првата фронтиска линија, а грчката политика беше што повеќе македонски народ да се протера од Грција".

(Серијата "Сеќавања" се реализира во соработка со Ташко Јованов)

А СЕ БОРЕШЕ ВО ДЕЖ ДО ГРАМОС

Водачот на нашата бригада Суло се качи на тврдината да фрла бомби, но падна на нивната територија и всушност така и загина", се потсетува Мишоков.